

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Šalomounové a soudců Mgr. Jitky Lukešové a Mgr. Martina Šebka ve věci

žalobkyně: **M[redacted] P[redacted]**, narozená dne [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
zastoupená advokátem Mgr. Liborem Hlavsou
sídlem Klatovská 73/7, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému: **P[redacted] V[redacted]**, narozený dne [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
zastoupený advokátkou JUDr. Lenkou Kamišovou
sídlem Veverkova 2707/1, 301 00 Plzeň

o ochranu rušené držby

o odvolání žalovaného do usnesení Okresního soudu Plzeň-jih ze dne 12. 7. 2019, č. j. 19 C 110/2019-26,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se ve výroku I. potvrzuje a ve výroku II. se mění tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na nákladech řízení před soudem prvního stupně částku 6 356 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám zástupce žalobkyně.
- II. Návrh žalovaného na přerušení řízení a pozastavení vykonatelnosti rozhodnutí Okresního soudu Plzeň-jih ze dne 12. 7. 2019, č. j. 19 C 101/2019-26, se zamítá.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na nákladech odvolacího řízení částku 5 626,50 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně vyhověl žalobě žalobkyně a uložil žalovanému povinnost zdržet se rušení držby žalobkyně tím, že ji umožní vstupovat na pozemkovou parcelu, parc. č. [redacted], zapsanou na LV č. [redacted], v katastrálním území [redacted], obec [redacted], u Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště [redacted], za účelem přístupu ke studni nacházející se na této pozemkové parcele, pro možnost kontroly, údržby a oprav zaústění vodovodní přípojky žalobkyně do studny, nacházející se na označeném pozemku žalovaného (výrok I.) a výrokem II. uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 10 228 Kč.
2. Proti tomuto usnesení se odvolal žalovaný. V odvolání namítl, že studna není zdrojem pitné vody, jak tvrdí žalobkyně, jde o vodu užitkovou. Navíc žalobkyně záměrně neuvedla, že na jejím vlastním pozemku je rovněž studna, jejímuž užívání nic nebrání. Dále žalobkyně v žalobě uvedla, že nemohla uzavřít s žalovaným smlouvu o výprose, protože žalovaný ji tuto smlouvu předložil nepodepsanou. Podstatné je však, že žalobkyně tuto smlouvu se rozhodla nepřijmout, protože má

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Mertlová.

za to, že její protiprávní odběr vody je oprávněný. Dále žalobkyně znovu a mylně opět tvrdí a to opět bez důkazů, a navíc v tomto případě i bez aplikace norem veřejného práva, že jí k odběru podzemní vody ze studny nacházející se na pozemku a ve vlastnictví žalovaného svědčí usnesení zastupitelstva obce [redacted] ze dne 29. 9. 2003. Jeho text však žalobkyně neuvádí a soud prvního stupně ho ani neproověřil. Na základě tohoto usnesení bylo žalobkyni povoleno zřídit si ke studni přípojku a zároveň jí bylo uloženo, aby si k této přípojce zřídila vodoměr (což se do dnešního dne nestalo). Žalobkyně i soud pak nesprávně dovozují, že k odběru podzemní vody je dostatečné svolení obce, která v předmětném období nadto nebyla vlastníkem předmětného pozemku, jakožto i studně. Odběr vody z předmětné studny nemůže být oprávněný principiálně, protože k němu příslušný vodoprávní úřad nevydal povolení. Byl již kontaktován příslušný vodoprávní úřad. Obdobná situace je u zřízení vodovodní přípojky, k níž nebylo nikdy vydáno patřičné povolení, a rovněž byl již kontaktován příslušný stavební úřad za účelem odstranění neoprávněné stavby. Zájemem žalovaného nikdy nebylo úplné zamezení čerpání vody ze studny nacházející na jeho pozemku a v jeho vlastnictví. Šlo pouze a jediné o její regulaci, protože studna pro něj představuje jediný zdroj vody a v letním období je třeba s ní šetřit. Žalobkyni žalovaný navrhoval možná řešení jako instalaci vodoměru, popřípadě pouhé zvednutí sacího koše nad sací koš žalovaného, čímž by měl žalovaný zajištěn dostačující přívod vody.

3. Žalovaná dále zkreslila údaje o proběhlých událostech. Je pravdou, že je veden další spor s paní A [redacted] B [redacted], která se na základě vydaného předběžně vykonatelného rozhodnutí v doprovodu zástupců obce a příslušníků Policie ČR dožadovala umožnění vstupu na pozemek. Majitele však neinformovala a nepokusila se s ním za tímto účelem spojit. Žalovaný tak nebyl k zastížení, protože byl s manželkou na vyšetření v nemocničním zařízení. Celá věc s paní B [redacted] pak byla řešena mezi právními zástupci obou stran, a to se zdárným koncem. Dne 26. 7. 2019 bylo umožněno paní B [redacted], resp. panu V [redacted] H [redacted], jakožto zástupci paní B [redacted] a panu V [redacted] N [redacted] umožněno vstoupit na předmětný pozemek a provést opravu vodovodní přípojky paní B [redacted]. Ve vztahu k řízení před soudem prvního stupně žalovaný namítl, že fakt, že vyřizující soudkyně měla řádnou dovolenou, není argument pro to, že žalovanému nebyla poskytnuta lhůta ve věci se vyjádřit. Namíste je využit odvolacího důvodu dle § 205 odst. 2 písm. b) a d) o. s. ř. Argumentace soudkyně, že ve věci byl vyžádán spis ve věci paní B [redacted], nemůže obstát, protože tento spis neobsahoval nic o osobě žalovaného ani o dalších závažných skutečnostech vztahujících se k této věci.
4. Žalovaný je [redacted]letý invalidní důchodce po amputaci levého předloktí, jeho manželka v poslední době prodělala devět operací, z toho dvě onkologické. Jestliže dojde k opravě vodovodní přípojky žalobkyně, studna nebude stačit při dosavadním nehospodárném užívání vody žalobkyni k pokrytí potřeb rodiny žalobce. V současné době (po zprovoznění přípojky paní B [redacted]) studna nedotýká obvyklou rychlostí a neposkytuje tolik vody jako dříve. Je tedy důvodná obava, jakým způsobem si bude žalovaný vodu obstarávat, zvláště s přihlédnutím k jeho věku a zdravotnímu stavu. Soud prvního stupně nesprávně hodnotil povahu studny, a to předně zápis obecní kroniky obce [redacted] z roku 1928 a soupis studní v obci. Předmětná studna není vedena jako obecní, ale jako studna společná pro více uživatelů, avšak již v této době stála na pozemku žalovaného. Předmětná studna na základě konzultace s MUDr. F [redacted] K [redacted] nenaplnuje znaky studní obecní či veřejné a je tedy studnou soukromou. Soud prvního stupně rovněž nesprávně směřuje oprávnění k umístění vodovodní přípojky a k odběru podzemní vody ze studny. Je namíste aplikovat odvolací důvod dle § 202 odst. 2 písm. e) a g) o. s. ř.
5. Vzhledem k tomu, že je nyní vedeno řízení o odstranění neoprávněné stavby vodovodní přípojky a neoprávněného odběru podzemní vody paní žalobkyni před příslušnými orgány, je podle názoru žalovaného řízení přerušit do doby vydání meritorního rozhodnutí příslušnými orgány. Žalovaný proto navrhl, aby rozhodnutí soudu prvního stupně bylo změněno tak, že se žaloba žalobkyně zamítá a nebude-li žalobci vyhověno, pak navrhl vydání rozhodnutí, kterým vykonatelnost vydaného usnesení soudu prvního stupně bude pozastavena po dobu přerušování řízení.
6. K podanému odvolání se vyjádřila písemně žalobkyně. Žalobkyně namítla, že tvrzení ohledně

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Mertlová.

toho, zda voda je užitková či pitná lze osvědčit tím, že ji jako pitnou užívá sám žalovaný. Skutečnost, jestli má žalobkyně studnu, je zcela bezpředmětná, neboť v daném případě jde o rušení držby práva, nikoli o získání práva, tedy jde ve věci o ochranu pokojného stavu. Jednání žalovaného vůči žalobkyni a paní B. [redacted] svědčí o tom, že právě žalovaný si chtěl zajistit neoprávněného prospěchu na účet obce [redacted], a to tím, že by získal vlastnictví ke studni. Zatím není najisto postaveno, zda studna je ve vlastnictví žalovaného. Žalovaný směřuje povinnosti podle práva veřejného a práva soukromého. Pokud žalovaný tvrdí, že nebylo jeho cílem úplné zamezení čerpání vody ze studny žalobkyni, pak žalobkyně nerozumí tomu, že žalovaný podmiňoval opravu jejího vedení ve studni (sacího koše) podpisem smlouvy o výprose. Dne 9. 6. 2019 v případě paní B. [redacted], a to v přítomnosti žalobkyně uvedl: „Do studny nikoho nepustím, opravu neumožním, neboť studna je má.“ Následně opravu přípojky do studny a zařízení ve studni paní B. [redacted] umožnil, ale učinil tak s vědomostí možné exekuce nebo trestního řízení. Zdravotní stav a osobní stav žalovaného nesouvisí s předmětem řízení, protože předmětem řízení je ochrana pokojného stavu. Tvzení žalovaného o nehospodárném užívání vody není podloženo žádnými důkazy. Žalovaný nevysvětlil, proč právě tato studna je vedena v majetku obce [redacted] od roku 1990. Nyní tuto skutečnost popírá, ačkoli byl dlouholetým [redacted] obce [redacted]. Až do roku 2018 žalovaný vlastnictví obce [redacted] k dané studni nezpochybňoval. Sám žalovaný dodal soudu důkaz, že studna není na pozemku žalovaného, neboť rozhrada je vedena pouze k části studny. Žalobkyně studnu využívala jako zdroj vody po dobu patnácti let pro svoji domácnost. Užívala ji jako vodu pitnou stejně jako řada ostatních občanů obce. Žalovaný osadil pumpu studny nápisem „užitková voda“ a svědčí to o tom, že jednal s rozmyslem, aby zabránil jejímu řádnému užívání. Tímto nápisem osadil studnu poté, co mu bylo doručeno předběžné opatření ve věci paní A. [redacted] B. [redacted]. Žalobkyně proto navrhla, aby rozhodnutí soudu prvního stupně bylo potvrzeno a žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobkyni náklady řízení.

7. Při odvolacím jednání žalovaný pak vznesl ještě další námitky, které spočívají v tom, že vlastně nezná obsah tvrzené držby ze strany žalobkyně a že žaloba ani toto neobsahuje. Namítl, že v případě žalobkyně nejde o držbu poctivou ani držbu pravou. Pokud by pak studna byla ve vlastnictví obce, žalovaný by nebyl pasivně legitimován. Dále žalovaný namítl, že jde o výprosu, o níž chtěl žalovaný stanovit pravidla a že k tomuto kroku přistoupil poté, co měl málo vody. Jelikož držba neexistuje, navrhoval zamítnutí žaloby, případně vyžádání stanoviska stavebního a vodoprávního úřadu a přerušení řízení.
8. Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, ve smyslu ust. § 212 a násl. o. s. ř., přihlédl k obsahu odvolání a ke všem tvrzeným skutečnostem ze strany žalovaného při odvolacím jednání, provedl dokazování a přihlédl i k argumentaci žalobkyně a dospěl k závěru, že odvolání žalovaného není důvodné.
9. Pokud jde o skutková zjištění, odkazuje odvolací soud na skutková zjištění, která jsou uvedena v rozhodnutí soudu prvního stupně a popsána v bodě XI., když tato skutková zjištění se potvrdila i z dokazování provedeného před odvolacím soudem při nařízeném odvolacím jednání. Žalobkyně čerpala a rozváděla vodu z vodovodní přípojky umístěné ve studni na pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. [redacted], přičemž vlastníkem tohoto pozemku je žalovaný, a to do své nemovitosti. Tato skutečnost vyplynula mimo jiné i ze zápisu z veřejného zasedání zastupitelstva obce [redacted] ze dne 29. 9. 2003, kterým bylo povoleno předchůdci žalobkyně (dnes zemřelému manželovi žalobkyně) zřídit k předmětné studni vodovodní přípojku a čerpat a rozvádět vodu. Takto činila žalobkyně nerušeně celých patnáct let. V roce 2019 došlo k poškození sacího zařízení ve studni, žalobkyně pak již nemohla čerpat a rozvádět vodu a nebyla jí v důsledku chování žalovaného umožněna oprava tohoto zařízení. Žalobkyně doložila inventurní soupis majetku obce [redacted] ke dni 31. 12. 2018, ze kterého bylo zjištěno, že předmětná studna je zde zapsána jako vlastnictví obce [redacted] a výpis z kroniky týkající se této studny (je zde uvedeno, že studna zásobovala vodou několik nemovitostí v obci [redacted]).
10. Ze zápisu veřejného zasedání zastupitelstva obce [redacted] konané dne 10. 9. 2018 bylo zjištěno,

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Mertlová.

že se mimo jiné řešila otázka předmětné studny s tím, že starosta obce byl pověřen podáním podnětu k soudnímu rozhodnutí o právu využívání studny naproti bývalému hostinci (jde o předmětnou studnu). Ze zprávy V. N., vodoinstalatéra a topenáře, ze dne 23. 5. 2019 bylo zjištěno, že se dne 23. 5. 2019 dozvěděl od žalobkyně, že má zřejmě poruchu na čerpadle či vodovodním rozvodu. Instalátér prověřil fungování čerpadla a jako nejpravděpodobnější příčinu problému vyhodnotil závadu na sacím zařízení ve studni, odkud vodovodní potrubí vede. Bez kontroly a případné opravy přímo ve studni, kam je vedení zaústěno, nelze natlakovat vodu ze studny, čerpat a rozvádět vodu. Ze zápisu obce – záznamu o mimořádné události ze dne 9. 6. 2019 bylo zjištěno, že se žalobkyně dostavila na obecní úřad z důvodu oznámení o potřebě opravy vodovodního potrubí zaústěného do studny ležící na výše uvedeném pozemku k vlastníkově výše uvedeného pozemku, tj. k parcele č. v k. ú. ve vlastnictví žalovaného. Za přítomnosti osob z obecního úřadu a žalobkyně žalovaný uvedl, že do studny nikoho nepustí, opravu neumožní, neboť studna je jeho vlastnictvím a povolení obecního úřadu z roku 2003 již neplatí. Z vyjádření obce ze dne 12. 6. 2019 vyplynulo, že zápis z veřejného zasedání obce z roku 2003 rozhodl o připojení potrubí do obecní studny na návsi na základě žádosti pana J. P. pro domácnost č. p. . Zároveň zde obec uvedla, že připravuje žalobu na určení vlastnictví této studny.

11. Ve věci sp. zn. 7 Nc 5001/2019 vedené u Okresního soudu Plzeň-jih podala žalobkyně A. B. (vlastnice č.p. v) proti žalovanému návrh na předběžné opatření s odůvodněním, že její nemovitosti je napojena vodovodním potrubím do studny nacházející se na nedalekém pozemku na parc. č. , který je aktuálně ve vlastnictví žalovaného. K vybudování připojení došlo v roce 1955 a od té doby byla nepřetržitě voda pro tuto nemovitost odebírána. Zároveň v návrhu poukázala na to, že vodovodními potrubími jsou zásobovány vodou ještě další dvě nemovitosti. Uvedla také, že studna nebyla vždy za plotem, nyní skrze plot jsou vedeny části ruční pumpy tak, aby bylo komukoli umožněno pumpou odebrat ze studny vodu. Studna byla vždy využívána k veřejnému užívání studny. Dne 27. 1. 2019 zjistila žalobkyně, že v jejím domě č. p. neteče voda. Její synovec V. H. zkontroloval přístupné části vodovodní přípojky, avšak nenalezl závadu. Snažil se se žalovaným dojednat za účelem zkontrolování zaústění vodovodu do studny a případné opravy vstup na pozemek, na kterém se studna nachází. Žalovaný však za účasti zastupitelů obce panu H. vstup na pozemek odmítl s tím, že studna je jeho vlastnictvím. Přitom otázka vlastnictví není podle všeho zcela jasná. Obyvatelé obce studnu považují za studnu obecní. Rovněž A. B. žalovaný předložil smlouvu o výprose, ale ta uzavření takové smlouvy odmítla. Soud prvního stupně návrhu žalobkyně A. B. vyhověl a nařídil předběžné opatření následujícího znění: „Žalovaný je povinen snášet po dobu trvání tohoto předběžného opatření vstup žalobkyně na pozemek, a to pozemkovou parcelu č. v k. ú. za účelem přístupu ke studni nacházející se na tomto pozemku z důvodů možnosti kontroly, údržby a oprav zaústění vodovodní přípojky žalobkyně do studny nacházející se na pozemku žalovaného“. Krajský soud v Plzni jako soud odvolací usnesením ze dne 4. 7. 2019, č. j. 61 Co 239/2019-49, usnesení soudu prvního stupně potvrdil. Vycházel i z fotodokumentace, ze které zjistil, že předmětnou studnu lze využívat, neboť skrze plot je ven vyvedena část ruční pumpy. Z historických kronik bylo zjištěno, že se o předmětné studni mluvilo jako o studni společné, veřejné či obecní. V případě žalobkyně A. B. byla voda odebírána od 50. let minulého století nepřetržitě.
12. Žalobkyně ještě doložila žádosti žalovaného o povolení odběru vody ze studny ze dne 29. 4. 2015 a oznámení o zahájení řízení u vodoprávního úřadu a rozhodnutí tohoto úřadu. Obsah těchto listin má pouze dokreslující povahu, bez zásadního významu na výsledek tohoto řízení.
13. Po skutkové stránce soud prvního stupně posoudil věc správně (v odvolacím řízení byly nově předloženy pouze listiny dokreslující povahy), rovněž po právní stránce soud prvního stupně věc posoudil správně (viz body 6. – 10. usnesení soudu prvního stupně).
14. K namítanému zkrácení práv žalovaného v řízení před soudem prvního stupně tím, že mu nebyla doručena žaloba, je nutno uvést, že je pravdou, že k této skutečnosti skutečně došlo, ale tato vada

řízení byla napravena. Žalovanému byla ještě soudem prvního stupně žaloba doručena dne 16. 7. 2019 a žalovaný měl širokou možnost uplatnit veškeré své námitky v rámci svého odvolání a v rámci řízení před odvolacím soudem. Práva žalovaného zkrácena nebyla. Dvojinstančnost řízení není obecnou zásadou občanského soudního řízení a už vůbec ne ústavní zásadou vztahující se k občanskému soudnímu řízení. Z uplatnění dvojinstančnosti řízení nelze v žádném případě dovozovat, že by znamenala určení jakéhosi pořadí při posuzování tvrzení a názorů účastníků soudy, tedy že by se k nim nemohl vyslovit odvolací soud jen a teprve tehdy, zaujal-li k nim stanovisko soud prvního stupně (viz rozhodnutí NS ČR 28 Cdo 4608/2018 ze dne 26. 3. 2019). K všem namítaným skutečnostem se tedy vyslovil odvolací soud, což je postup odpovídající občanskému soudnímu řádu a také je nutno vzít v úvahu charakter řízení o rušení držbě. Ze zákonné úpravy vyplývá, že o těchto žalobách má být soudem rozhodováno v krátkých lhůtách, tak aby bylo dosaženo účelu této zákonné úpravy.

15. Ani další námitky žalovaného odvolací soud neshledal za důvodné. Opět je potřeba zopakovat, že je třeba vzít v úvahu především smysl a účel posesorní žaloby, která spočívá v tom, že poskytuje ochranu, popřípadě obnovení posledního stavu držby. Jedná se o ochranu prozatímní a jde o prozatímní ochranu posledního faktického stavu, přičemž tento faktický stav ani nemusí být v souladu s právem (I. ÚS 3285/18 ze dne 8. 11. 2018). Ochrany svých práv pak mohou účastníci dosáhnout standardními žalobami v občanském soudním řízení, například v daném případě obec měla podat žalobu na určení vlastnictví k předmětné studni. A pokud žalovaný trvá na tom, že studna, z níž odebírá vodu on, žalobkyně a dále např. A■■■■ B■■■■, je jeho vlastnictvím, přičemž toto vlastnictví je sporné, je na něm, aby se obrátil na soud s určovací žalobou. Osud těchto žalob a jejich výsledek pak není odvislý na osudu této žaloby. Znamená to, že tato žaloba skutečně poskytuje prozatímní ochranu posledního faktického stavu a v daném případě je tedy podstatné, že žalobkyně doposud mohla odebírat vodu z předmětné studny a starat se o svoji vodovodní přípojku k této studni a ze strany žalovaného došlo k porušení tohoto dosud respektovaného stavu. V tomto jí zabránil jednoznačně žalovaný a je to tedy on, proti kterému žaloba důvodně směřuje. Žalovaný zasáhl do dosavadní situace, aniž by k tomu měl nějaké oprávnění. Pokud takto někdo činí, vzniká (bez ohledu na to, zda držbu považujeme za právo či nikoliv) mezi držitelem a rušitelem právní vztah, jehož obsahem je povinnost rušitele upustit od zásahů a uvést vše v předchozí stav.
16. Pokud žalovaný namítal, že v daném případě mezi účastníky existoval stav výprosy, pak tato skutečnost ze stávajících zjištění rozhodně nevyplývá. Žalobkyni by musela být povolena výprosa od žalovaného, tak tomu ale v daném případě není. Důvod k zamítnutí žaloby by nastal tehdy, pokud by žalobkyně usilovala o proměnu svého vykonávaného práva v právo trvalé na základě toho, co jí bylo povoleno ze strany žalovaného pouze výprosou.
17. Žalovaný namítl, že mu není znám obsah držby, že žalobkyně jej podle jeho názoru neuvádí a že jde vlastně jen „o trubku v zemi“. S touto námitkou souhlasit nelze. Předně žalobkyně tímto potrubím spojující její nemovitost a předmětnou studnu od roku 2003 nepochybně odebírala ze studny vodu pro potřebu své domácnosti, a to z podané žaloby vyplývá. Šlo tedy o vodovodní přípojku, což předpokládá zařízení ve studni technicky umožňující odběr vody. Šlo o realizaci formulace uvedené v zápisu z veřejného jednání zastupitelstva obce ■■■■■ ze dne 29. 9. 2003, kde se mluví o „napijení pitné vody z obecní studny“. Vodu prostřednictvím této přípojky čerpala žalobkyně až do zásahu ze strany žalovaného, který ji neumožnil opravu či kontrolu zařízení ve studni, neboť voda netekla. Poslední faktická situace, při níž žalobkyně čerpala vodu, zahrnovala i možnost oprav přípojky, neboť možnost čerpat prostřednictvím napojení s tím nepochybně souvisí. Nešlo tedy „jen o trubku v zemi“, která by neplnila žádný účel. Aby účel mohl být splněn, musí být zařízení funkční. Studna sice stojí na pozemku žalovaného, ale je také nutno přihlídnout k tomu, co je uvedeno v návrhu na předběžné opatření A■■■■ B■■■■, která uvedla, pozemek žalovaného, na kterém se studna nachází, je sice nyní oplocen, ale nebylo tomu tak vždy. Skrze plot je i nyní vyvedena za plot část pumpy, aby kdokoli mohl pumpou vodu odebrat. O aktuálním oplocení a vyvedení pumpy ven svědčí i odvolacím soudem k důkazu

provedení fotodokumentace.

18. Ostatní námitky ze strany žalovaného není možné ve vztahu k podstatě sporu považovat za relevantní. To se týká polemiky o tom, zda voda ve studni je pitná či nikoli, že ve studni je podle žalovaného nedostatek vody, že je nutno odběr vody regulovat, zdravotní stav žalovaného a jeho manželky či to, že žalobkyně má vlastní studnu. Za situace, že vlastnictví studny je sporné, nemůže žalovaný vystupovat jako její vlastník a sám regulovat odběr vody žalobkyni a i A■■■■ B■■■■, protože k tomu žádné oprávnění nemá. Studna může být samostatnou věcí v právním smyslu a skutečnost, že je umístěna na pozemku žalovaného, sama o sobě nesvědčí o jeho vlastnictví k ní. Pokud žalovaný namítl, že žalobkyně nemá povolen odběr vody příslušným vodoprávním úřadem a nemá povolenou vodovodní přípojku stavebním úřadem, pak k těmto námitkám v tomto řízení přihlídnout nelze a nejsou pro posouzení věci podstatné. Je nutno odlišit výkon veřejného práva a práva soukromého. Uplatňování práva soukromého je nezávislé na uplatňování práva veřejného (§ 1, věta druhá z. č. 89/2012 Sb.) V této souvislosti byl návrh žalovaného na přerušení řízení zamítnut (výrok II.)
19. Lze přisvědčit i argumentu žalobkyně, že ač A■■■■ B■■■■ zvolila jinou ochranu svých práv, je její postavení a postavení žalobkyně co do základu stejné. Odvolací soud proto v této věci rovněž přihlédl k výsledku řízení v související věci A■■■■ B■■■■.
20. Odvolací soud proto rozhodnutí soudu prvního stupně ve výroku I. jako věcně správné potvrdil (§ 219 o. s. ř.).
21. Pokud jde o výrok o nákladech řízení, rozhodnutí soudu prvního stupně změnil, protože v daném případě nenáleží úspěšné žalobkyni náklady řízení ve výši vypočtené soudem prvního stupně. Jinak lze souhlasit s tím, že žalobkyně má na ně nárok, protože byla úspěšná ve smyslu ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. Odměna za jeden úkon právní služby vychází z ust. § 9 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., tzn. z tarifní hodnoty 10 000 Kč, a pak odměna činí za jeden úkon právní pomoci 1 500 Kč. Za řízení před soudem prvního stupně tedy úspěšné žalobkyni náleží náklady řízení ve výši 6 356 Kč (2 x 1 500 Kč, 2 x 300 Kč, 21 % DPH ve výši 756 Kč a soudní poplatek 2 000 Kč).
22. Pokud jde o náklady odvolacího řízení, odvolací soud přiznal tyto úspěšné žalobkyni ve smyslu ust. § 224 odst. 1 ve spojení s ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., a to za 2 ½ úkonu právní pomoci (jednání před odvolacím soudem, vyjádření k odvolání a účast při vyhlášení rozhodnutí), 3 režijních paušálů a 21 % DPH, celkem tedy 5 626,50 Kč.
23. Částku nákladů řízení před soudem prvního stupně a i před soudem odvolacím je žalovaný povinen zaplatit ve lhůtě dle § 160 odst. 1 o. s. ř. a k rukám zástupce žalobkyně dle § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Plzeň 4. listopadu 2019

JUDr. Jana Šalomounová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Mertlová.